

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. hímző-utca 1. sz. Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.

Előfizetési díj: Védre postán vagy helyben házhöz hordva: Egy évre 20.- Félévre 10.- Negyedévre 5.- Egy hóra 1.50

Az osztrák delegáció vitája.

December 5. A magyar delegációról nincs mit írunk... Ma kezdődött meg ott a vita Schaub általunk ismertetett és a magyar közvélemény által is helyeselt jelentése fölött.

E lapok hasábjai többször megemlékeztek Kossuth nagy hazánki által is, az 1849-ki magyar menekültek iránt tanusított baráti jó indulata... Ezen esel azonban nem sikerült, jölehet Zichy magát Szavet pasa nagyvezérrel is rávette, hogy ezéjait kivételben eszközöljék.

A program. Felgyülekeztek a kormánypart tagjai advent első hetében a régi Lloyd-épület nagy termébe, amely nevezetűk „szabad-élvú kör”-nek, és a mely néz észak felé... Ezen incidens is bizonyítja — teszi hozzá levelezőnk — minő czéllal foglaltak el a nevezett országok.

Az osztrák és magyar parlamentararis viszonyokat közelről és behatóan ismerik, azok tisztában vannak e harminczhárom többségi szavazat erkölcsi értékéről... Budapest, decz. 5. A képviselőház december hó 7-én szombaton d. e. 10 órakor ülést tart.

De az erkölcsi többség azért ellene van, Veresége e tekintetben föltétlen. Már az eddig történetekből is mind a hazai, mind a külföldi független sajtó kivonta a tanúságot, hogy Andrassy politikája az osztrák delegatio abizottságában lényeges erkölcsi vereséget szenvedett.

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRGYÁJA.

ANNALESTYÁN ÉS JUDICIS LAJOS REGÉNTE. Guerin János már vissza akart menni, folytatni a játékok és nagy megnyugtató szolgálta, hogy védelmezhetné Baltimoret, ki iránt huzatalan bizalmmal és odaadással viseltetett.

engem és a zsidót; azonnal üzőbe vettek, nekem meg volt időm a hegyekbe menekülni, de Gantz Ismael az ellenség kezébe került. — Es te nem igyekeztél néhány társat gyűjteni a vezér megmentésére? kérdő indulatosan Guerin János.

palotába ment és nemokára Higuero Boldizsár vasládájával jött vissza. Egy szempillantás alatt a bankjegyek és spanyol aranyak szétzórva hevertek az asztalon a fosztásra. Biaritz Egyed hirtelen nyert felgelvni az osztozkodásnál.

— Előre, kiálták, halál az ellenségre! Mint egy csapat demont rohanat Vignemale irányában, nem törődtek az árkokkal, s a temérdek hóval, mely lezuhanással fenyegette fejüket.

— Ah te vagy az Rinconete Péter-Jagó-Fülöp-Alvarez-Cézar, te kinek vipera nyelve hosszabb mint cikornyás neved, és élesebb mint törőrd hegye. — Igen, én vagyok... nos? — Nos egyszer mindenkorra sietek nekem kijelenteni don Rinconete, hogy aljas rágalmozó, nyomorult gazember, és álruhába öltözött rendőr vagy!

kis bökkenő. A képviselőház feliratában ugyanis, melyet a kormánypart szavazott meg, az annexió sőt még az occupáció is helytelenítetett. És az az ok, ami a felirati vitában előállottak Szlavay, Wahrman, Horváth Lajos és társai skereken kijelenték, hogy ők az okkupációs politikát nem támogatják. Mit csinálnak már most a szerencsétlen emberek, kik nyelvüknek a felirati vitában nem tudtak parancsolni? — A kormánypartot el nem hagyhatják: az ő előttük egészen bizonyos. Nem tehetnek tehát egyebet, mint a mit Wahrman cselekedett. Megkérdik ugyanis töredelmes lélekkel Tisza Kálmántól, hogy remelhetik-e ők bűneik s bocsánatait megmaradhatnak-e tovább is a kormánypartban? Erre aztán Tisza Kálmán nagy kegyességgel kijelenti, soha se törődjenek azzal, mit miveltek a multban s mit akarnak cselekedni a jövőben — maradjanak ott a hol vannak, ne fészkelődjenek örökké, nagyobb gondjait vannak neki, mintsem hogy éppen most-re-ülök foglalkozék.

Igy aztán helyre áll a béke. Az új pénzügyminiszter és az új kereskedelmi miniszter nem szólnak semmit és elő nem állanak semmiféle programbevezéssel. Gondolják: nem azért lettek ők miniszterek hogy programmon törjék fejüket. Még valamikor valaki számon is kérhetné őket: miként tartották meg programjukat? Az adójövedelem csökkent, az adósság kamata emelkedett. Mi nagyobb: gróf Szapáry Gyula ambíciója, vagy bátorsága? Kémény Gábor báró kereskedelmi miniszter lesz. Ezen a k-reskedők nagyon csodálkoznak, mert soha sem vették észre, hogy a belügyi államtitkár ur az ipar- és kereskedelmi kérdések iránt érdekelt. Minthogy azonban minden magyar ember mindenhez ért, a mit Péchy Tamás példája igazol, nincs rajta mit csodálkodik, hogy Kémény báró a kereskedelmi tárcát elváltotta. Különböznek Kémény Gábor miniszterségének politikai oka van. Hatvan erdélyi szavazatos biztositása Tisza Kálmán részére. Mert most Sepsz-Szent-György kegyelméből Erdély uralkodiki Magyarországon, s Erdély nélkül nincs többé Tisza-világ.

A „Közvélemény” ezeket mondja: Az új pénzügyminiszter gr. Szapáry Gyula leendő, a kereskedelmi tárcát Tisza ur az eddigi belügyminiszteri államtitkára, Dr. Kémény Gáborra bizza, az utóbbiak helyére gr. Zichy Viktor szándékszik kinevezni és az új kereskedelmi miniszter mellé Hegedűs Sándort államtitkárul kirendelni. Ebből áll a rekonstrukció. Két új tagot nyer a kabinet; csak hogy ez nem lesz nem rá, sem az országra nézve nyereség. Gr. Szapáry Gyuláról tudjuk és elismerjük, hogy sok téren tevékeny, buzgó és szorgalmas, de hogy pénzügyminiszteri hivatalával nem bír, maga is beismerte. Igaz, hogy sokáig is vonakodott, míg végre megis elfogadta a pénzügyi tárcát, a vonakodása azonban, habár elég nyíltan történt, nem fogja őt a felelősség alól, mely e fontos állással jár, fölmenteni. Nyomorúságos észleltélés! Új miniszteriumot hoz létre, melyet többé komolyan venni sem lehet, új miniszteriumot, mely nem keltethet maga iránt tekintélyt vagy tiszteletet az országban. Bizvást emondhatjuk, hogy a horvá híre meggy egy ilyen miniszterium alakulása, ott az emberek a gunyos nevetést aligha tudják visszatartani.

Ezt a harmadik Tisza-kabinetet a képviselőházban már habotával fogják fogadni. Ez a kabinet erkölcsileg megbukott, mielőtt megalakult volna! Ez a kabinet nem számíthat a nemzetnek sem becsülésére, sem tiszteletére, sem rokonszenvére. E kabinet iránt nekünk nincs hitünk, sem reményünk!

Ha — ugymond a „P. Napló” — Szapáry Gy. gr. kollégái a magyar és a közös miniszteriumban jó politikát csinálnak, akkor ő is nagy nehézség nélkül jobb karba hozhatja pénzügyminiszter. A mit kemény, tiszta feju, nagy méltósággal és visszajármu ember a legkedvezőnebb viszonyok között tehet, az Szapáry Gyula gr. bizonyára meg is fogja tenni és ez, kapcsolatlan észies politikával, elégséges is. Ha ez a utóbbi féltéle hiányzik, akkor Szapáry Gyula gróf kétségkívül nem segít rajtuk, de ezen esetben más sem lesz erre képes. A mi a kereskedelmi miniszteriumot illeti, a P. L. sajnálatlanul említi fel, hogy e miniszterium

az új kinevezés által, a mely már akkor volt előrelátható, a mikor lemondott. Most már csak a bemutatás van hátra a képviselőházban. Ez azonban olyan formalitás, a mely Tiszának már bátran elmaradhatna. Programja ugyanis tudvalevő. E program mindent a nemzet ellen teszi. És annyi már e tevékenység dűszintébe is, hogy az annexió lehetőségét se zárja többé ki. Pártja, a többség megemészté ezt is, a kik pedig, nem emésztik meg, mint Wahrman azok rághodhatnak rajta, míg az idő elérkezik, az események kifejeleik, s az ő szavazatára többé se a pro se a contra szempontjából szükség nem lesz.

A nemzet pedig, melynek gyöflőbb kabinete nem volt és nem is igen lesz, elmelkedhetik most és ezután mit tesz az többséget adni egy személynek elv nélkül. Elmelkedhetik, míg a politika be nem lesz tetőzve egy pénzügyi államkrahochal az az occupatio politikája egy már nem is tagadott annexióval, a mi egy jelentőségű a politikai kukassal.

A „P. Napló” így ír: Szapáry Gyula gróf mint egy tisztességes fiatal özvegy, nem tudta tovább állni a magános életet, s férjhez ment másodikra is. Ezen csodálkoznak legjobban, mivel hogy ő már egyszer megpróbálta. Akkor gazdag háztartásban élt, most pedig mi vár gróf Szapáry Gyulára? Mikor fizetni kell és nincs pénz, elküldt ad exequálit és el megy pénzt kölcsönözni. Mi lehet finasz-programja, miután a Széll Kálmáné megbukott? Mit tehet a defecitell, mikor az rengeteg? Az adójövedelem csökkent, az adósság kamata emelkedett. Mi nagyobb: gróf Szapáry Gyula ambíciója, vagy bátorsága?

Kémény Gábor báró kereskedelmi miniszter lesz. Ezen a k-reskedők nagyon csodálkoznak, mert soha sem vették észre, hogy a belügyi államtitkár ur az ipar- és kereskedelmi kérdések iránt érdekelt. Minthogy azonban minden magyar ember mindenhez ért, a mit Péchy Tamás példája igazol, nincs rajta mit csodálkodik, hogy Kémény báró a kereskedelmi tárcát elváltotta. Különböznek Kémény Gábor miniszterségének politikai oka van. Hatvan erdélyi szavazatos biztositása Tisza Kálmán részére. Mert most Sepsz-Szent-György kegyelméből Erdély uralkodiki Magyarországon, s Erdély nélkül nincs többé Tisza-világ.

A „Közvélemény” ezeket mondja: Az új pénzügyminiszter gr. Szapáry Gyula leendő, a kereskedelmi tárcát Tisza ur az eddigi belügyminiszteri államtitkára, Dr. Kémény Gáborra bizza, az utóbbiak helyére gr. Zichy Viktor szándékszik kinevezni és az új kereskedelmi miniszter mellé Hegedűs Sándort államtitkárul kirendelni.

Ebből áll a rekonstrukció. Két új tagot nyer a kabinet; csak hogy ez nem lesz nem rá, sem az országra nézve nyereség. Gr. Szapáry Gyuláról tudjuk és elismerjük, hogy sok téren tevékeny, buzgó és szorgalmas, de hogy pénzügyminiszteri hivatalával nem bír, maga is beismerte. Igaz, hogy sokáig is vonakodott, míg végre megis elfogadta a pénzügyi tárcát, a vonakodása azonban, habár elég nyíltan történt, nem fogja őt a felelősség alól, mely e fontos állással jár, fölmenteni. Nyomorúságos észleltélés! Új miniszteriumot hoz létre, melyet többé komolyan venni sem lehet, új miniszteriumot, mely nem keltethet maga iránt tekintélyt vagy tiszteletet az országban. Bizvást emondhatjuk, hogy a horvá híre meggy egy ilyen miniszterium alakulása, ott az emberek a gunyos nevetést aligha tudják visszatartani.

Ezt a harmadik Tisza-kabinetet a képviselőházban már habotával fogják fogadni. Ez a kabinet erkölcsileg megbukott, mielőtt megalakult volna! Ez a kabinet nem számíthat a nemzetnek sem becsülésére, sem tiszteletére, sem rokonszenvére. E kabinet iránt nekünk nincs hitünk, sem reményünk!

Ha — ugymond a „P. Napló” — Szapáry Gy. gr. kollégái a magyar és a közös miniszteriumban jó politikát csinálnak, akkor ő is nagy nehézség nélkül jobb karba hozhatja pénzügyminiszter. A mit kemény, tiszta feju, nagy méltósággal és visszajármu ember a legkedvezőnebb viszonyok között tehet, az Szapáry Gyula gr. bizonyára meg is fogja tenni és ez, kapcsolatlan észies politikával, elégséges is. Ha ez a utóbbi féltéle hiányzik, akkor Szapáry Gyula gróf kétségkívül nem segít rajtuk, de ezen esetben más sem lesz erre képes. A mi a kereskedelmi miniszteriumot illeti, a P. L. sajnálatlanul említi fel, hogy e miniszterium

élet kezdettől fogva oly férfiak állottak sorban egymásután, kik igen derék és nagy tekintélyű férfiak, de azon szukhoz, melyet vezetni lettek volna hivatra, éppen semmit nem értek. Azon nem csodálkozik a P. L., hogy Kémény Gábor megkínálták e tárcával, de nagyon meglepette az, hogy Kémény Gábor e tárcát elfogadta. „Nagyon nehezen lehet megértetni, — ugymond, — hogy e férfi, ki egyebek között talán nemzetgazdasági tanulmányokkal is foglalkozhatott, magát képesnek hitte arra, hogy kereskedelmi és iparügyekkel értes és ügyes kezzel fogja vezetni: még nehezebb ezt megértetni a jelenlegi körülmények között, midőn a legfontosabb európai államoknál kétérdő kereskedelmi szerződéseik néhez kérdésai vannak napirenden, midőn az új vántarja behozatala következik, melynek visszahatását Magyarországi gazdasági érdekeire éles szemmel megfigyelni a kereskedelmi miniszterium legfontosabb feladatainak egyike leendő. Nem ellenszen szó a hollólink Kémény Gábor iránt. Egyénleg teljes nagybarabesülést birta; de ha, mi nagyon valószínű, nem lesz képes megélni az új hivatala fontos feladatainak, akkor nem fogjuk őt megkínálni azon szemrehányástól, hogy oly férfi, mint ő, beláthatja volna vállalkozásának skotelenségét, valamint Tiszát is joggal vádolhatjuk, hogy a legalkalmasabb pillanatok egyikt elmulasztotta, hogy a kereskedelmi tárcza helyesebb betöltése által meggyerje magának azon köröket, melyek nemcsak kiváló helyeket foglalnak el az ország intelligens élethejében, hanem a terhek viselésében is első sorban vétnek igénybe s melyek hosszú idő óta éppen nincsenek elragadtatva a kormány politikája által.

A „N. Hirlap” így nyilatkozik: A helyzetek, melyek a kormány hivataloskodásánál jó korszakot megkezdí, súlyos volta félremerhelten. Maga azon körülmény, hogy a kombinációval vonható elemek sorában nem akadt senki, kit a hatalom csajjái rábírhattak volna terheinek elváltására, hogy Tisza Kálmán ur nem birt az egyénleg oly háttalannak bizonyult munka folytatása elől kitérni: eléggé bizonyítja nehézségeit. Ez emmi kiáltás rá, hogy a nehézségek egyhamar csökkönjenek, sőt mindent jel arra mutat, hogy a jövő eseményei új időzotokat fognak róni a nemzetre, és új feladatokat a kormányra, melyek annak erkölcsi erejét és politikai értességet, ennek szellemi és lellemi erejét a legkeményebb próbára teszik.

Az új „Presse” írja: Minthogy a klubokban is beszéltek e szertint nem titok, hogy Szapáry gróf a királyi határozott kívánsága következtében lépett a kabinébe mint pénzügyminiszter. Kémény báróra nézve ily kényesorokat nem említenek, e szertint tehát ezen kinevezést alig lehet indokolni. Nem épen guny nélkül beszélnek arról, hogy Kémény egyike a legnépeseb pomologoknak, ki minden almaiját a legalapalabban ismer és így legálább a nemzetgazdaság ezen ágában jog tudókli. A kereskedelmi miniszterségre történt kinevezése nem is azért történt, mintha mást nem találhatt volna helyette, mert nálálább sokkal nagyobb tehetséggel bíró egyének is vannak ezen állásra, hanem ez ismét egyike azon hallatlan kinevezéseknek, melyek Andrassy korszakában napirenden vannak. — Anyai bizonyos, hogy ezen kinevezések által Tisza állása a parlamentben éppen nem szűrdült és a miniszterium továbbra is megtartja átmenetes jellegét. Nem képzelték és Tiszáról fel nem tehető, hogy ezen kabinéte életképesnek tart a hosszabb időre. Mindent elét, minden kabinéte kiégszertette, hogy egyersmind magán-k sok rajt vett nyakába. Egyébiránt a mostani miniszterium egészen méltó a-on többségre, mely azt támogatja.

A török kabinetben hirtelen válság állott be, mely az egész világot váratlanul lepte meg. Alig lehetséges meg ítéletet mondanunk a felett, mit tehessen várni ezen új kabinéte, melynek műhelyi lagjai nevékről is alig ismeretesek. Ellenben vannak közöttük olyanok is, kiket a világ már elég jól ismer, jelesül Karatheodory és Ozman pasát. Sád pasáról kevés jót mondának, csak annyit tud a világ róla, hogy ceiszözvő és Savet pasa egyik leghatározottabb ellensége.

Ezen kabinetváltásnak kivát Ausztriára nézve, nagy visszahatása lesz. Savet pasát az angol és francia nagykövét már majd rávette a gróf határigazításra és egy Ausztriával kötendő conventió aláírására, mely Andrassy kedvére lett volna, mivel az által Noly-Bazának Törökországot és Ausztria általitellgálása bizt-sítottat.

Ezen régiónt kabinet váltóásra nézve most legfeljebb az szögírtal irányzású, miként nyitlak a reactionárius és a szabadelvi, az usztrak és angol, vagy a német és muszka kormánylak, vagy végre a francziak. Sakan azt tartják, hogy a jelen török miniszteriumnak némely tagja orosz érzelmu, meg pedig szert az, mivel Ausztriával való egyezkedésről nem akar hallani. E tekintetben

azon négy miniszter közt, kiket már félig, meddig ismer a világ, alig létezik nézetkülönbség. Ozman pasa soha sem volt az osztrák kabinet nagy barátja, de róla azt sem lehet mondani, hogy az oroszok felé hajolnék, csak az az egy bizonyos, hogy a legerélyeseb emberek egyike és nem fog soha fél rendszárllyokat alkalmazni. Kbereddin pasáról mindenki azt mondja, hogy kitűnő lehetőségi ember és az is bizonyos, hogy Lyard és Fournier akkor, mikor Khereddin pasa a szultán kegyenczévé lön, e feletti dörömket fejezték ki. Még eddig sohasem élt vissza befolyásával, a szultán őt már régóta akarta belügyminiszternek kinevezni, de ő ezt visszautasította, mivel azt mondta, hogy a viszonyok sokkal kevesebb ismeri, semhogy vállalkozni merne egy ily állás elfogadására. Ő mind eddig úgy szólván csak becsületbeli — valóságos ad honores — miniszter volt. Ha valóban oly léngészű férfi, mint őt a hir terjirja, akkor azóta, mióta mindentaposá lett a portánál, heké tanulhatott a viszonyokba. A mi végre Karatheodory pasát illeti, neki alkalm volt Berlinben és Bécsben megismerkedni az európai kabinétek szellemével és kivát Andrassyval.

Nálunk Magyarországon a kormánylak nagy javészkeléssel említi ezen kormány válságot, mit magunk részről inkább jó, mint rossz jelnek tartunk. Ugyazinte észintén kimondjuk, hogy azért nem látjuk okát a busulásnak a lelett, hogy Sád pasa kerekedett Savet pasán felül, mert alig képzelték, hogy oly emberek, mint Khereddin, Ghazi Ozman és Karatheodory pasák, tárczát fogadnának az új miniszteriumban, melynek egyik tagjaként, sőt talán Sád pasa többi partfogottjával is nem bírnának egyelőtérre járni.

Azon körülmény, hogy a francia követ Fournier és az angol követ Lyard meg voltak lepett ezen változás által, meg nem határozó arra nézve, nem loznak-e Sád pasával később kibékülni. Mindnyájan azt mondják, Savet pasa becsületeseb ember volt. Meghízszuk. De azalatt míg a miniszterium élen állott, erélyességét nem mutatta. Epen ellenkezője láttuk, kivát Ausztriával szemközt. Emlékeztetünk a kövregyékre, melyben a Bosznia-án elkövetett osztrák kegyetlenségek ellen panasz emelt és most mégis hajlandó volt mindenne, mit Andrassy követelt. Az új miniszterek erélyes férfiak és ez kell Törökországnak.

Angol-afghán háború.

A ma érkezett táviratok több az angol hadserege nézve kedvező híreket hoznak. Ezen táviratok egyike azt mondja, hogy Macpherson hadosztloa Roscoalan kismélettel tartott és Khurd Khberig nyomult előre. Egy másik távirat megöröszíti azon még tegnap is említett, de még nem határozottággal állított hir, melyelőgva az afrikéd által néhez napig fészakaszott közelkedés és az összelötetés Ali Musjid várával ismét helyre van állítva. Az afrikéd egészen szertverték és azon magaslatakról, melyeket elfelgálva tartott, elűzték, ezeket most angol örölomások foglalják el. Brown hadoszlopáról legújabbban senni hir nem érkezett.

Egy másik távirat R-berts tábornoknak egy lényeg gyözelmet jelentő zabígnának ellen. Escatában az ellenség igen sok ember vesztett és kénytelen volt két legnevezetesebb állást, Peivart és Koutur fel adni. Az angolok vesztesége aránylag nagyon csekély volt. H-llottakban és sebesülteken alig vesztettek többet 80 emberrel, ezek közt két századosot. Peivar a Khyber szoros kimenetelén fekszik, és így Ali Musjid-el együt a két legfontosabb pont az angolok birtokában van. Enegefogva az afrikédnek lehetetlen lesz oda jumi és az angolokat a szorosba csalni. Legelőbb az afrikéd intézkedésekről időről időre apróbb támadásokat egyes kisebb angol csapatok ellen, de ha az angolok a magaslatakat e két nevezet s pont közt örölomásokkal látják el, akkor még ezen támadásoknak is véget vetnek. Peivar bevétele az angolokra nézve meg annyiban is nagyobb nyereség, mint Ali Musjidé volt, mivel ezen többi vereség az afrikédnek valamenyij hadi készleteiket és tábori agyúsait elűzték, mit Peivárból és Kouturból elhordani nem sikerült, ugy hogy az angolok ezeknek birtokába jöttek és mint írják, ezen szakmány nem csekély és az agyuk mind hasznavehető. Dzsellalabadot is elhagyták az afrikédok, ugy, hogy most bízást azt lehet mondani, hogy ha az angoloknak nincs szándékukba kabalni tovább menni, mit kevés nap múlva könnyen megtehetnek, akkor a hadjárat czejá már el van érve.

Azonban úgy látszik, hogy nem sokára az oroszok is felölgak vetni az álcát. Hazon egyezmény, melyet Abramoff tábornok Sir Alinak nyújtott, s melyet tegnapai számunkban az angol kényv miss irományával közöltünk, csakugyan megkötötték és a muszkaik Afghanistannak segítségre mennek, akkor ezen háborúnak eddig még csak előjátékát láttuk, a valóságos háboru India birtokait és a hegemoniáért azasiban csak ezután kezdők.

Egy ma érkezett magántávirat azt közli, hogy Taskendebe legújában tizenöt gyutelep kildetett. Kaufmann tábornok és több katonai tekintély oda érkezett és részt loznak venni egy nagy haditanácsban, melyben a legközelebb teendő lépések kerülnek vita alá. Azt is írja azon távirat, hogy a persá csapatok mozdatlák, melyek Sir Alit megremítették, muszka uszolásra törtentek, egy részről azért, mivel az emire nyomást akarnak gyakorolni, ki ez által azon dílemába jut, hogy vagy folytatja a háborút az angolok ellen, vagy a muszka és persák mennek nyakára. Azonban ezen dilemmát az angolok meg is fordíthatják, aként, hogy az emirt capacitálják, miszerint okosabban teszi, ha az angolokkal szövetkezik a muszka ellen, semhogy a muszkaik kezében eszköz marad és ezek őt cserben hagyják. Erre nézve az angoloknak csak Szerbia és Románia példájára kell mutatni, az előbbi 1876-ban a muszka cserben hagyták, az utóbbi egyik legcsébb tartományától fosztották meg.

Ugyanezen távirat első része az épen most közölt hírel nem áll ugyan összekötötésben, de rák nézve sokkal fontosabb. Ez ugyanis így szól: Szent-Pétervár, decz. 4. Jól értesült körökben egész határozottsággal állítják, hogy Suwaloff gróf Budapestben missioját eredménytelven végezte. A három császár-szövetség, eljárása folytán, újból szilárdult volna. Muszkaország, mint hírlík, Bosznia annexióját nem fogja gátolni, miután Ausztria-Magyarországot részéről, a bolgár kérdést illetőleg, fontos concessiókat nyert.

Noha, mint mondtunk, ezen távirati hírek az angol afghán háborúval nincsen látszólagos összekötötés, de he valónak bizonyul, akkor nagy befolyású birhat arra nézve is. Muszkaország láta Európában ezen esetben fedve van Ausztria-Magyarországot és bizonyosan Németországot által is ekkor egész haderejét Ázsiába vebíti. — Minő nagyobb bonolyódások fognak még ebből is kifejlődni, azt még most legfeljebb is úgy láthatni, mint egy ködtelep vídeként. Nagyon éles szem kell ahhoz, hogy ily ködön is átlasson.

A mai napon megnyitott angol parlamentben az ellenzék a koránny ellen egy bizalmatlansági szavazatot akar behozni. Mint némelyek állítják, ezen indítványt Gladstone fogja tenni. Eleinte szó volt Hartingtonról, de később azt határozta a párt,

hogy ezt egy másik független tagja teszi. Az ellenzék a hítele nézve nem akar nehézségeket tenni s azt megengedve. A hitel az afghán háboru 1 millió font sterling lesz.

UJDONSÁGOK.

Lapunk mai száma melletteléknek tartalmazza a magyar és osztrák delegáció utolsó közgyűléséről. Az éjtel embere tárczaja folytatása.

Kihallgatás volt ma Budán, a királlyal. Először Tisza miniszterelök jelenkezett, s 1/2 óráig időzött az uralkodónál, később Andrassy külügyminiszter jött s utána Elliot bécsi angol nagykövét. Erre a trónterem előcsarnokában várakozóra került a sor. Ezek nagyobb részt katonatisztek voltak; kitüntek a kihallgatást kérők közt: a pozsonyi küldöttség gróf Eszterházy István főispán vezetése alatt a felállított egyetem tárgybán. Továbbá a le m b e r g i küldöttség, mely az ott Hauer-nér tiszteletre rendezett tárlkysmenet alkalmával történt rendfőirészakoskodás ügyében a vizsgálat eredményét jött körni. A küldöttséget, Jaszinsky polgármester vette, tagjai voltak, Dobrovsky, Gromon és Zucker városi tanácsosok. A többi egyéniség közt a katonatisztek kitüntéseiket és előléptésüket jöttek megköszönni. — Volt egy sátoralajhelyi ember (Nagy József) ki fia katonaközlőnek elengedését kérte. A kihallgatás 11 órakor ért véget. Delután 1 órakor tartotta a király Don Augusto spanyol követet.

Személyi hírek. Gr. Szapáry Gyula az új pénzügyminiszter és b. Kémény Gábor az új keres. miniszter holnap, pénteken d. e. 10 órakor teszik le a király előtt az esküt. Gr. Károlyi Alejos londoni és gr. Beust párisi nagy kövété kinevezetéseit a hivatalos lap máj száma közli. — Masztlény Károly elvenezési földbírtokos és megyei bizottsági tag e hó 2-án 81 éves korában meghalt.

Peér és Táplány közt előkevetett gyilkosság tettesei mint nekünk írják, csakugyan kére kerültek. A tettesek Gede Pál és Gede János peéri legények, kik már a győri meghelázba be is szállították. A két jó madár már egy előbb elkövetett kihágásért is leveles volt: egy pandur ugyanis veredék alkalomával nem rég felholtra verték, minthogy azonban e büntény egészen nem volt ráköt bizonyítható, úgryok végleges elintézéséig szabad lábra helyezték. Szabadágukat most ez újabb gazlett előlétesére használták fel. A két győri asszonyt kiknek fejeit a rablók, mint reggeli lapunkban említők, levagták s testöket meztelenül dobták ki az útra, a törvényszéki orvos felboncolja.

Örmény papok gyűlése. Fogarasy Mihály püspök közbebelőrl értekezletet hívta magához az erdélyi órn. szertartásos plébánosokat. Az értekezlet, melynek különben a káptalan tagjai is hivatalosak voltak, nov. 27-dikén tartott meg s megállapodási nyomatásban is ki fognak adni. A tanácskozás tárgyat képezte különösen a szertartás egyformaságának ellenőrzése, az örmény clarus felszólételei czime, egy papnövényeknek a Karácsony-féle alaphól való növetése és az örmény anyaközségekhez tartozó főközségek ügye. Két utóbbira nézve a főnálló rendezetek és eddigi eljárás maradtak ezutára is érvényben. A szertartás ellenőrzésére a püspök, mint a „Közvélemény” írja, felkötés helyezte egy vicarius episcopali s quad rium kinevezését, a felszólételei czimre nézve hatarozta meg, hogy ezután az örmény szert. lelkesek is ad titulom dioeciesi szentelteknek fel valamely kiközönség czimre való felszólételek csak azon esetben fog megtörténni, ha az illető község kötelezvényt állt ki arról, hogy a lelkes nyugdíjazásáról gondoskodik oly esetben is, midőn esetleg a czimre felszólélt pap más órn. szert. hitközség lelkesévé nereztek ki.

S-pórt. A vasárnapi k-megyeri versenyeke mint a Vadász és Versenyl. írja, ponyverseny is indítványoztatott a következő feltételekkel: Pony-verseny; lovagolhatnak urfark vagy lovaslyuk. Távolgás körülbelül 2000 meter. Pevékenység. Tét 10 fr. v. f. A második tétel mentli. „Nerezés decz. 7-én. Pót nevezés az oszlopán kettős tétellel.

Az ezrediek perselye. A magyar gazdasszonyok országgyűléteken Damjanich utcai névelintézetéből e napokban küldtek el — nagy részben a vidékről való felszólításra — az intézet úljáró javára gyűjtendő összegeknek szánt perselyek utolsóját: az ezredieket. E szán mindenesetre örölantusodik, hogy az órn. Damjanich elnökésze által felintézet czéja iránt a hazai közönség folyton érdeklődik s támogatására anyagi segítséget is járul. Az intézetben a nyolczarona menő árán kívül most már jómódu és előkéld veldi családok fizettes gyermekei is mintegy huszan nyernekek alapos kiképzést.

A makói bukott takarékpénztár ügyében megkezdődött a törvényszék tárgyalása. Kitűnt abból, hogy az intézet konkrét felől a legújabb lelkiismeretlenség és 250,000 forint. A passziva jóval meghaladja a remlottósságot, a melylyel szemben az intézet aktívája eltörpül. A vádhatározat szerint Gráner Ignác, mint vezérigazgató, Návay János, mint penztárnok, Ily Károly, mint kövvezető, Tóth József, mint intézeti titkár, és még néhany, az intézet összekötötésében volt egyén, — hűtlen vagyontekelés, csalás és sikkasztás miatt vád alá helyezték, s egyuttal Gráner és Návay vádlottak, kik a vizsgálat megindítása óta vizsgálati fogságban vannak — továbbra is letartóztatásban haggyattak.

A petárdarokbanások alkalmából a „Föv. Lapok” egy öreg ur elbeszélése után közli a következőket: A hires pozsonyi diétának is volt petárdás világa. Persze nem valami politikai tükös szövetség petárdáihoz, hanem csak két fiatal juratus, személyes boszúból s egyerszemdöllemességből. Virágot akkoriban Pozsonyban egy hatalmas nasivasi bank, melynek élen csak iparlovagok álltak s kizsibelték az egész fiatalságot. Két juratus is egészen kifosztottak, mire a hűk gonosz tervet főzték. A kártyaszalát alá, é a bankonoz széke mellé egy hatalmas petárdát alkalmazták, hosszú kénykes zsinorral, mely kiszolgált a kávéházból az utcára. Itt asztán meggyújtották a zsinórt s pár perc múlva a petárdá szörnyet robant, fölvetve a kártyaszalát, a nasivasi művészetket s az egész kompaniát. A lámpákat egyszerűben elöltotta a léngyomás s volt a kártyaszobában orcusai sötétség, ketségsébeest khaosz, jüdelem. Nem tudták: mi történhetett, csak egyszerre a földön találtá magát mindenki, megperszelt hajjal, szemöldöllal. Egyéb két emberben nem esett, csak a nasivasi uraknak történt meg az a kára, hogy a két petárdás juratus, a sötétséget és a páni léleket felhasználva, beosont a kártyaszobába s a szertegurrul bankból bőven pótolta a vesztéséget.

Eleven postaszállítmány. Győrből írják nekünk a következőket: Egy tisztességes öltözött, látszólag a közpösztyálhoz tartozó ismeretlen nő, tegnapelőtt (3-án) egy ládikát adott át az utcán egy napszamos embernek azon megbízással, hogy vigye azt a postára. A napszamos teljesítte a megbízást, ki írja le azonban így az ő, mint a postásist meglepetését, midőn a lezárt,

lepecsételt ládából előhullasztott. Rögtön felpapos gyermekét talta a ládát a postára kék de annak már hirtelen személyét fordulnak a láda cizméve volt. — Nagy-Körösi: Múlt hó 30-án tartott választmányi ülés jött sikerrel, és az intézet jelen volt helyek közt Steiner Ilona, Fleischer Ilona, Szente nővérek és — Lewes.

zóság előtt is ismevember utolsó napjánál korában keresemányokat tanult mit láre adta magát. E 1839. Németországúrtérre kritikai dolgoztett szert. Több nagy végre maga is a mélylyt Riviet megemvitt ki az angol időrtartoztak Carlye, ckenis. Lewes műve sok folyóiratban inkább a közvéleménykorra. Az általa írtphia története” nagkét műve magyarra — Ejeji lá

ügyrendje szerinte nem szabad előbb, melyen az illető tá egy értelemében, hogy a kik a kiütani kívánának, ma ezezt jogyzódné. Te szert a szónokokok, csak, hogy az arde találnak, de arra den eszre szőhözkeszt szónokok a desnek a szótól. A napon mentél korában”, mint tánt, hogy ma re delegatus a másik ezezt ezalászt, ki legal látogatása ál A fiatal herceg ut pennát rapiroist ut nevet, kik a kelet

A „Nem biztositást elleni esalás büntetését felfolyt állott Babinyi The Losonczy és Sumerszemin előadója deli fel 1 óráig tábához (udvalvo Reszolt 3 évi, Stra Adolfoj 1 évi, Gombosfalvi Gombos jogerejétől száml Egy óráig tartott nök kihirdette a róság által hozott ben, mint magán indokok helyeslés bintetés kiszabás, és Deutsch Vilmo mel ki eddigi kítésbe barmitták éri börtön bünt Bethlen M. és e helyben haggyatik.

Roma d. vigadó kis termnézte meg ma es mutatványokból á hiten számos darak sen megpalsolt. neket mutatott hozták a közönsé elölténi, bízvárslyek valószínűleg.

A francia kamra következő komik bizonyos Gasté, a házban, fellázókönyvre. „A szvaszáz pillanata (Felkiáltás vol jenni nem rendell. C lélem nem voltunk hát csak ide kellett balról: (Még ma besre) Nem szabemegre és nagy p kimeneti kényesztások: (Tette mégis hallatlan! vas; önk leg Hisz dolgom van (Nagy derűslegséggel) Ez nem pedhetem meg végéigasté: Bocszítás. Gastének mult ülésben lóde nem azt je kodi azart.

— Tra g hadseregbeli főtáza 2. sz. alá húnapas szobáj de elhibázta a kórházba. A szgromi viszonyai szemori esete né, ki a házbel főhadnagyval megmégerte m

— Va szalitätská tudvalevőleg a történt. Azonb sok elonyos v közél jövőben magokat a fen teri tanácsos egy bizottság mely jelenleg mellet a bizto

Rövid téki udvari e vadászat fel fővárosa jött gyűlési képvis Trefort köztalálta a min mevsárt egy adóhatalmért mint a terveszt fr foly b lob, Pestmegye ségében az ok lob járványt

